

1929 OKTÓBER

ERDÉSZETI LAPOK

LXVIII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

10. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1929. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.
(Telefon 237—22.)

Meghívó

az egyesület helyiségében tartandó előadásra

Folyó évi október hó 24-én délután 5 órakor egyesületünk nagytermében dr. *Luncz Géza* tagtársunk vetített képekkel kísért előadást tart.

Az előadás címe: „Vadpatakszabályozási eljárások a francia Alpeseekben.”

Az előadásra vendégeket is szívesen látunk.

Az előadás után a szokásos barátságos összejövetel az egyesület helyiségeiben.

Titkári hivatal.

Az 1929. évi XXX. törvénycikk

A közigazgatás rendezéséről szóló, ez évi XXX. t.-c. oly mélyreható változtatásokat okoz közéletünkben, hogy annak rendelkezéseit nagy vonásokban mindnyájunknak, különösen pedig a közigazgatással szorosabb viszonyban álló pályákon működőknek ismerni kell. Ezért tán nem lesz felesleges, ha a törvény, szakunkat, illetőleg az azzal foglalkozókat közelebb-ről érintő részeit összefoglalva, behatóbban ismertetjük.

A törvényhatóságokról szóló 1886. évi XXI. t.-c. elavultsága évtizedek óta él a köztudatban. Kormányok jöttek és mentek, melyek mindegyikének programjában volt a közigazgatásnak a viszonyok változásával egyező reformja. Hónapokra terjedő obstrukciók viharzottak az országgyűlésen, a dió azonban mindmáig keménynek bizonyult... Tizenhat vármegyére kellett lefognia az országnak, hogy a vármegye ősi autonómiáját körömszakadtáig védők engedjenek a merev ellentállásból.

Az erdőgazdaság is nagy várakozással nézett a közigazgatás rendezéséről szóló új törvény elé, mert joggal remélhette, hogy megingatott jogrendjét szilárd alapra téve helyezi el a közigazgatás megújított nagy épületébe.

Várakozásunk, sajnos, kielégítést nem nyert, mert alapjában véve, némi csekély változáson kívül, maradt minden a régiben.

*

Az új törvény öt részre oszlik. Az I. rész szól: az önkormányzati testületek újjászervezéséről, a II. a jogorvoslatok, hatósági fokozatok és eljárási szabályokról, a III. és IV. a közigazgatási tisztviselők és egyéb alkalmazottak személyi és szolgálati viszonyairól s a fegyelmi eljárásról, az V. a vegyes és életbeléptető intézkedésekről. Ránk nézve csak az I. és II. rész bír különösebb érdekekkel, a III., IV. és V. rész már kevésbé, ezért az ismertetés terjedelme is ezek szerint igazodik.

A törvény első részében a törvényhatóságok egyetemének képviselőjét újszerűen az érdekképviselőre alapítja. A törvényhatósági bizottság tagjainak kétötödét a legtöbb adófizetők saját maguk közül, kétötödét az összes választók az összes

választásra jogosultak közül választják, egyötödrésze pedig szakszerűség, vallásfelekezeti s kifejezetten érdekképviselet címén tagja a bizottságnak. Vannak továbbá örökös tagjai a bizottságnak, akiket a törvényhatósági bizottság, most említett tagjai létszámának 5%-áig, elsősorban saját lakosságából, a közélet terén érdemeket szerzett férfiak sorából választ. Végül tagjai e törvényhatósági bizottságnak vármegyékben az alispán, főjegyző, másodfőjegyzők, a tiszti főügyész, az árvaszéki elnök, a tiszti főorvos, a járási főszolgabírák, az árvaszéki ülnökök, alügyészek és a megyei városok polgármesterei. Az eddig „rendezett tanácsú” városok neve ugyanis a törvény értelmében „megyei város” lett, miután a városi tanácsokat ugyancsak ez a törvény megszüntette. Városi törvényhatóságokban hivatalból tagok: a polgármester és a helyettes polgármester, a főjegyző, a városi tanácsnokok, az árvaszéki elnök és ülnökök, a tiszti főügyész és alügyészek, a tiszti főorvos, a városi mérnöki hivatal s a városi erdészeti hivatal vezetője, s végül a főszámvevő.

Kifejezetten az erdőgazdaság érdekeinek képviselője az erdőigazgatóság vezetője, aki a törvény 4. §-ának értelmében szakszerűség címén tagja a megyei törvényhatósági bizottságnak. Habár konkrét erdőgazdasági ügyek nem tartoznak a törvényhatósági bizottságok elé, mindazonáltal képviseletünk jelentősége le nem kicsinyelhető, mert a kellő súllyal bíró tekintélyes főtisztviselő, törvénykönyvvel kezében, akár az életben, akár magában a bizottságban a szakot ért sérelmet vagy támadást bármikor szóváteheti és kivédheti. Sajnos, hogy a törvénynek az erdőgazdaság érdekképviseletére vonatkozó ezen rendelkezése nem elég világos. Ugyanis amíg a m. kir. állami rendőrség kerületi főkapitánya, a tankerületi főigazgató, az Országos Társadalom Biztosító Intézet kerületi pénztárának ügyvezetője, akiknek hatásköre szintén több vármegyére terjed, szakszerűség címén, minden hozzáadás, illetőleg körülírás nélkül tagjai kerületük minden törvényhatósági bizottságának, addig ez az erdőigazgatóra nézve, a gazdasági felügyelőséghez hasonlóan, feltételes, azonban a gazdasági felügyelőségnek minden vármegye területén van vezetője, ellenben az erdőigazgatóságnak már nem minden vármegye területén működik ve-

zetője, ami így félreértésre adhat okot. Hogy azonban itt csak szakképviseletünk nem éppen szerencsés megjelöléséről van szó, a törvény tartozékait képező kimutatásokból kétséget kizárólag megállapítható.

Szakszerűség címén azonban csak a megyei törvényhatósági bizottságokban birunk képviselettel, ellenben a városi törvényhatóságok bizottságaiban nem! Pedig nem tarthatjuk szakunkra nézve közömbösnek, hogy legalább az öt nagyobb erdőbirtokkal rendelkező városi törvényhatóság bizottságába nem vétetett be az erdőigazgató, mert bármilyen értékes szaktársunk vezesse is a kérdéses városok erdőgazdaságát, mint a város vezetőségének alárendelt közeg, függetlenül az erdőgazdaság érdekeit nem képviselheti... Bármily fájdalmas is, meg kell állapítani, hogy érdekeink megvédését, hosszú időre kihatóan, ez alkalommal is elmulasztottuk.

A vallásfelekezeteket híveik számarányához mérten, a legnépesebb egyházközségek lelkészei képviselik.

Érdekképviselet címén tagjai a törvényhatósági bizottságnak az ügyvédi, közjegyzői, mérnöki, orvosi, kereskedelmi és iparkamarák, a mezőgazdasági bizottságok kiküldöttei, a törvényhatóság területén lakó vitézek képviselői, az Országos Társadalombiztosító Intézet kerületi pénztári választmányának, a biztosításra kötelezettek sorából kijelölt kiküldöttei. Tán erdősebb törvényhatóságokban megvan a lehetősége, hogy mint a mérnöki kamarának, vagy mint a mezőgazdasági bizottságok kiküldötte, erdőmérnök is juthat érdekképviselet címén a törvényhatóság bizottságába..., azonban ki merné ezt reményelni, mikor oly sok az eszkimó és oly kevés a főka!

Az érdekképviseleti tagok választása, illetőleg kiküldése rendeletileg akként lesz szabályozva, hogy ezt csak az illető törvényhatóság területén lakó jogosultak gyakorolják, ha azonban a jogosultak száma négynél kevesebb, úgy a legidősebb lesz a rendes, s a korban következő a póttag.

Mindenki csak egy törvényhatósági bizottságnak lehet a tagja, azonban aki a vármegye székhelyéül szolgáló törvényhatósági városban lakik, tagja lehet mindkét bizottságnak. Szakszerűség képvisellete címén, vagy a legtöbb adófizetők közül történt választás folytán bárki akárhány törvényhatósági

bizottságnak lehet a tagja, sőt ez utóbbi esetben az összes választók választása alapján tagja lehet a lakóhelye törvényhatósági bizottságának is.

Jogok és kötelezettségek tekintetében a törvényhatósági bizottság tagjai közt különbség nincsen.

Törvényhatósági választásnál választójoga van annak, aki az országgyűlési képviselőválasztóknak a kérdéses választás évére érvényes névjegyzékébe a törvényhatóság területén fel van véve s legalább hat év óta ott lakik, illetőleg ott lakása van.

A törvényhatósági bizottság tagjává pedig csak azt a férfit lehet megválasztani, illetőleg érdekképviselőként kiküldeni, akinek a választás időpontjában választójoga van, harminc évet betöltött s bárhol, bármilyen állami egyenesadót, vagy a törvényhatóság területén községi adót fizet. Városi törvényhatóságokban mindezekon felül, ha írni, olvasni tud. Ugyancsak városokban, az összes választók által választható tagok csoportjában meg lehet választani azt a nőt is, akinek a fenti feltételeken kívül középiskolai végzettsége is van.

A törvényhatósági bizottsági tagokat a választók választókerületenként választják. Az egyes választókerületekre eső bizottsági tagok számát a törvényhatóság szabályrendelettel állapítja meg akként, hogy lehetőleg mindig páros számban, minden választókerület annyi bizottsági tagot válasszon, amennyi választóinak, az összes választók számához viszonyított aránya szerint a kerületre esik.

A legtöbb adófizető és az érdekképviselői bizottsági tagok megbízatása öt évre szól, az összes választók közül a bizottsági tagokat öt évenként tíz évre választják, úgyhogy a választott tagok felének megbízatása öt évenként lejár s így kilép. Az első öt év leteltével kilépő bizottsági tagokat az igazoló-választmány kerületenként sorshúzással jelöli ki.

A választással kapcsolatos, valamint a gyűléseket hirdető falragaszok és röpcédulák, a választás napjának kitűzésétől a választások befejezéséig, a legszükségesebb tárgyilagos tudnivalókon, a gyűlések helyén, idején, a szónokok, jelöltek személyének megjelölésén kívül, semmi más szöveget és semmiféle ábrát nem tartalmazhatnak. Az ez ellen vétők vétséget követnek el s két évig terjedhető fogházzal büntethetők.

A választásokat vármegyékben három, városi törvényhatóságokban egy nap alatt, valamennyi választókerületben meg kell tartani. A választás egy kerületben egy napnál tovább nem tarthat s szavazatot községekben reggel kilenc órától délután négy óráig, városokban este nyolc óráig szabad elfogadni. A választást a törvényhatósági bizottság által kerületenként választott elnök, illetőleg helyettese vezeti. A választójogot csak személyesen, hivatalból rendelkezésre bocsátott egyenlő szavazólapokon, titkosan lehet gyakorolni. Városi törvényhatóságokban, a bizottsági tagok választásánál, a törvényben előírt ajánlási eljárás betartása kötelező. A választás eredményét az elnök azonnal kihirdeti s az összes iratokat hadalék nélkül elküldi az igazoló-választmány elnökének.

A törvényhatósági bizottság közgyűlésének hatásköre általában csak azokra a kérdésekre terjed ki, amelyekben a törvényhatóság állásfoglalását, vagy irányító akaratát kell kifejezésre juttatni. A közgyűlés elnöke a főispán, akadályoztatása esetén az alispán, illetőleg polgármester. A közgyűlés tárgysorozatába felvett ügyeket a közgyűlés készíti elő. A tanácskozás és határozathozatal rendjének védelmére a törvény 28. §-ában megfelelő intézkedések (klotúr) foglaltatnak. Az a tisztviselő, aki szakszerűség címén tagja a törvényhatósági bizottságnak, mint például az erdőigazgató, köteles a közgyűléseken megjelenni, akadályoztatása esetén pedig helyettesítettségéről gondoskodni. A helyettesítettség mikéntje azonban megjelölve nincsen. Tisztének gyakorlása közben bármikor, ismételten felszólalhat, s felszólalásának időtartama korlátozva nincsen.

Az ügyek felett a közgyűlés rendszerint egyszerű szótöbbséggel határoz, a szavazás rendje és mikéntje szigorúan meg van határozva. Az a bizottsági tag, aki a közgyűlés méltóságához és komolységához, ismételt megintés, sőt rendretasítás után sem méltó módon viselkedik: széksértést követ el s ezért maga a közgyűlés 500 P-ig terjedhető pénzbírsággal sújthatja. A törvényhatósági bizottságok közgyűlései nyilvánosak.

Mindazon ügyeknek intézésére, amelyek eddig a törvényhatósági bizottságok közgyűlése elé tartoztak, az új törvény

azonban oda nem utal, az 1848. év előtti időkhöz hasonlóan, a „kisgyűlés” szerveztetett. Tagjainak számát a törvényhatóság szabályrendelettel állapítja meg, de az összes tagok 10%-át, illetőleg városokban 15%-át felül nem haladhatja. A tagok között úgy a legtöbb adófizetők, mint az összes választók által választott és érdekképviselői tagoknak képviselve kell lenni. Hivatalból tagjai a törvényhatóság legfőbb tisztviselői. A kisgyűlés tagjainak háromnegyedét saját kebeléből a közgyűlés öt év tartamára választja, egynegyedét pedig ugyancsak a bizottsági tagok sorából a főispán kinevezi, azonban azt, aki szakszerűség címén vagy hivatali állásánál fogva tagja a közgyűlésnek, a kisgyűlés tagjává se megválasztani, se kinevezni nem lehet. A kisgyűlés ügyrendjét, üléseinek számát a törvényhatóság szabályrendelettel állapítja meg, de havonként legalább egy kisgyűlést kell tartani.

Azt, hogy két olyan tekintélyes taglétszámú testület, mint a kisgyűlés és a nagyrészt hatáskörét vesztett közigazgatási bizottság működését miként lehet összeegyeztetni, egyelőre még a beavatottak sem tudják.

A törvény II. részében tárgyalja a jogorvoslatokat, hatósági fokozatokat és eljárási szabályokat, amelyek magától értetődőleg a közigazgatási bizottság gazdasági albizottsága elé tartozó ügyekben is érvényesíthetők.

Jogorvoslatnak van helye minden közigazgatási határozat ellen, hacsak ezt valamely jogszabály kifejezetten ki nem zárja. Jogorvoslattal élhet minden érdekelt fél, így közérdekű ügyben például mindenki. Az elsőfokú közigazgatási véghatározatok rendszerint megfellebbezhetők. Másodfokú közigazgatási véghatározat ellen nem ad fellebbezésnek helyet a törvény. Kivétel ebben a főispánnak, tisztiügyésznek s más közigazgatási ágazatok főtisztviselőinek más törvényekben gyökeredző joga. Külön vannak megjelölve azok az ügyek, amelyekben hozott másodfokú véghatározatok ellen panasznak van helye a közigazgatási bírósághoz.

Ha valaki azt hiszi, hogy az eljárás hatóság véghatározatában, amely ellen már fellebbezésnek helye nincs, hatáskörét túllépte, vagy hogy a véghatározat jogszabályt sértett, felülvizsgálati kérelemmel élhet a miniszterhez.

Aki fellebbezését vagy a közigazgatási bírósághoz szóló panaszát elháríthatlan akadály miatt elő nem terjeszthette, vagy idézésre a kitűzött határnapon meg nem jelenhetett, rendszerint a jogorvoslati határidő utolsó napját, illetőleg a megjelenési határnapot, vagy az elháríthatlan akadály megszüntét követő naptól számított 15 nap alatt — mindazonáltal csak hat hónapon belül — igazolási kérelmet terjeszthet elő. Az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen elsőfokú felfolyamodásnak van helye.

Jogerősen eldöntött közigazgatási vitás ügyekben, a jogerős véghatározat kihirdetésétől, illetőleg kézbesítésétől számított egy év alatt, a főügyben elsőfokon eljáró hatóságnál írásban, egyszer, újrafelvételi kérelmet terjeszthet elő az a fél, aki az ügy eldöntése után olyan döntőbizonyíték birtokába jutott, amelyet a főeljárás során önhibáján kívül nem használhatott.

A jogorvoslatnak vagyis a fellebbvitel különböző fajainak és a közigazgatási bírósági panasz beadásának határideje rendszerint a határozat kihirdetését, illetőleg kézbesítését követő naptól számított 15 nap. Ha ez vasárnapra, vagy Gergelynapár szerinti ünnepre esik, a határidő a rákövetkező határnapon jár le. A fellebbvitel nem késő, ha a beadvány a határidő utolsó napján adatott postára. A jogorvoslatot mindig az ügyben eljáró elsőfokú hatóságnál kell előterjeszteni. A meg nem felelő helyen előterjesztett jogorvoslati beadványt az illetéktelen hatóság nem fogadhatja el, bár a beadványt a beadó fél veszélyére az illetékes hatósághoz továbbítja.

A jogorvoslatot jegyzőkönyv felvétele mellett, élőszóval is elő lehet terjeszteni.

A még jogerőre nem emelkedett fellebbezéssel vagy bírósági panasszal megtámadott közigazgatási határozatot végrehajtani nem lehet; kivéve, ha azt valamely törvény kifejezetten megengedi, vagy ha a haladéktalan végrehajtást fontos közérdek, közveszély vagy helyrehozhatlan kár elhárítása kívánja. Például a lefoglalt tüzi- vagy műfa romlandósága, kiszállítási lehetőségei stb. Ily esetekben azonban a végrehajtást vagy magában a véghatározat záradékában, vagy külön véghatározatban ki kell mondani.

A felülvizsgálati és igazolási kérelem vagy felfolyamodás a határozat végrehajtását nem gátolja, de ha abból helyrehozhatatlan kár származna, az eljáró hatóság a végrehajtást felfüggesztheti.

Közigazgatási ügyekben elsőfokon az a közigazgatási hatóság jár el, amelyet az érvényben levő törvény ilyenül kijelöl. Másodfokon, ha az elsőfokú hatóság a törvényhatóság első tisztviselőjénél alacsonyabb rangú volt, közérdekű ügyekben a kisgyűlés, magánügyekben a törvényhatóság első tisztviselője. Ha pedig elsőfokon a törvényhatóság első tisztviselője, vagy más vele egyenrangú hatóság járt el, akkor a miniszter. Mindezek a közigazgatási bíróság előtti panaszjogot nem érintik.

A közigazgatási bizottságnak úgy elsőfokú, mint másodfokú hatósági jogköre, bizonyos ügyeket kivéve, megszűnik s helyette a törvényhatóság első tisztviselője, illetőleg a kisgyűlés vagy a miniszter jár el. A közigazgatási bizottság egyes különleges alakulatainak, köztük kifejezetten a gazdasági albizottságnak is, mint elsőfokon eljáró hatóságok hatáskörét a törvény nem érinti. A törvény ezen rendelkezése következtében, az 1898. évi XIX. t.-c. 54. §-a alapján, a közös birtokosok gyűléseinek határozatai ellen, valamint a közbirtokosságok ülésein a közigazgatási bizottság kiküldöttjeinek eljárása miatt emelt panaszok ügyében jövőben nem a közigazgatási bizottság plénuma fog határozni, mint azt az idézett törvény 61. §-ának második bekezdése rendeli, hanem a gazdasági albizottság meghallgatása mellett a törvényhatóság első tisztviselője. Fonákká teszi a változást, hogy a főispán elnöklete alatt álló testület, tehát magasabb rangú hatóság véleménye alapján dönt egy alacsonyabb rangú.

Kihágási ügyekben: elsőfokon kis- és nagyközségekben a főszolgabíró, megyei és törvényhatósági joggal bíró városokban az államrendőrség elé tartozó ügyekben a rendőrség, egyéb ügyekben a képviselőtestület, illetőleg a törvényhatósági bizottság közgyűlése által megbízott tisztviselő. Másodfokon: kis- és nagyközségekben az alispán, megyei és törvényhatósági városokban a rendőrség elé tartozó ügyekben a kerületi rendőrfőkapitány, egyéb ügyekben a törvényhatóság első tisztviselője. Harmadfokon: a belügyminiszter, illetőleg oly ügyekben,

melyek valamely szakminiszter ügykörébe tartoznak, a belügyminiszter kebelében szervezett kihágási tanács. Ily ügyekben az illető szakminiszter saját tisztviselői köréből küld ki előadót, aki egyben szavazóbírája a tanácsnak, valamint, hogy az esetleg szükséges közbeeső intézkedéseket is az illető szakminiszter intézi, miért is a másodfokú hatóság az ilyen ügyeket, egyidejűleg a belügyminiszterhez jelentést tévén, a szakminiszterhez terjeszti fel. Ezen tanács intézi harmadfokon ez 1918. évi 3296. M. E. számú rendeletbe ütköző kihágási ügyeket is.

Mezőrendőri és erdei kihágási ügyekben a feljelentés, ha a kárdíj 40 P értéket meg nem halad, a községi bírónál is megtehető, az ítéletben meg nem nyugvó fél azonban 15 nap alatt kérheti, hogy az eljárás a főszolgabíró előtt újra lefolytattassék; ezen ügyekben végsőfokon az alispán dönt.

Egyáltalában nincs helye rendőri büntetőügyekben a fellebbezésnek, a 10 pengőnél nem nagyobb pénzbüntetést kiszabó ítélet enyhítéséért, továbbá a feloldó, megsemmisítő s új eljárást elrendelő határozat ellen. Másodfokú ítélet ellen csak a törvényben felsorolt igen kivételes esetekben ad fellebbezésnek helyet a törvény.

A törvény három utolsó részéből a következő újítások birnak általános érdekekkel.

A közigazgatás körében, fogalmazási szakon, csak jogi vagy államtudományi doktori, vagy a közgazdaságtudományi karon, a közigazgatási szakosztály elvégzése után szerzett közgazdaságtudományi tudori oklevéllel lehet valakit alkalmazni.

A külön képzettséget kívánó, valamint a községi jegyzői állásokon az illető állásra megállapított képzettség igazolása szükséges. A IX., vagy ennél magasabb fizetési osztályba csak az alkalmazható, illetőleg csak az léphet elő ezután, aki az elméleti képzettségen felül a gyakorlati közigazgatási vizsgát is kiállotta, amelyre viszont csak az bocsátható, aki háromévi gyakorlatot tud igazolni, melyből egy évet községi jegyző mellett, félévet a járási főszolgabírónál, félévet az alispánnál kell eltölteni. Egy év bármely közigazgatási hatóságnál, bíróságnál, ügyészségnél eltölthető, sőt beszámít az ügyvédjelöltség is.

Városi alkalmazottak gyakorlatuk mindhárom évét városi szolgálatban tölthetik.

A törvényhatóság első tisztviselőjét, tehát az alispánt és a polgármestert a törvényhatósági bizottság közgyűlése, a megyei városok polgármesterét pedig a képviselőtestület tízre választja.

A törvényhatósági főorvost, levéltárost, allevéltárost, a járási orvosokat, a városi számvevőségek egész személyzetét, valamint a vármegyei kezelőszemélyzet tagjait életfogytiglan a főispán nevezi ki.

A vármegyéknek, a törvényhatósági jogú és a megyei városoknak előbb nem említett többi tisztviselőjét a törvényhatósági bizottság közgyűlése, illetőleg a képviselőtestület életfogytiglan választja.

A közigazgatási gyakornokot országos pályázat alapján a főispán nevezi ki, szolgálattételre azonban a törvényhatóság első tisztviselője osztja be.

A továbbiakban a törvény a közigazgatási tisztviselők fizetési osztályba sorozását, illetményeit, szolgálati beosztását s nyugdíjbahelyezését, majd a IV. rész egészében a fegyelmi eljárást tárgyalja, amelyeknek ismertetését mellőzhetjük.

Dr. Hoffmann Gyula.

Debrecen sz. kir. város erdőgazdasága

írta: *Kovássy Kálmán*, m. kir. főerdőtanácsos.

(Befejező közlemény.)

Erdei termékek kezelése, felhasználása, értékesítése, { feldolgozóberendezések stb.

A vágástereken a kitermelés alkalmával a megfelelő méretű szebb törzsek szerfának hagyatnak meg, valamint ehhez a csoporthoz számít az is, amelyek megrendelésre meghatározott méretek szerint lesznek kitermelve. Ezen kiválasztás után visszamaradó törzsrészek azután alkalmasságuknak és méreteinek megfelelőleg, hasáb-, dorong- és botfának termeltetnek ki, ezenfelül visszamaradó 6 cm-en alóli ágrészek a galyfába maradnak. Végül az irtásokból származik a tuskófa.